Ferdinando Frega – Nando the Scribe

A BANZAI FOR HER

Gillettenarrative.com

’N GILLETTE-BANZAI VIR HAAR

GILLETTE TRAILER 23 — NANDO THE SCRIBE

Rosa was ’n Napolitaanse kollega, ’n bestuurder soos ek. Sy het geloop met die soort selfvertroue wat geen vertaling nodig gehad het nie – haar hele program was op haar gesig geskryf, en enigiemand wat kon lees, het dit gelees.

Dit was amper onvermydelik dat Vincenzo – een meter agt-en-vyftig se ambisie en broosheid – sy vrou en kinders vir haar verlaat het. Sommige mans kies nie. Hulle gee oor.

Elke keer as ek haar in die gange raakgeloop het, het dit gevoel soos om een van daardie Japannese klubs binne te stap waar alles ritueel is, alles gekodeer is, alles afstand is. Die eerste gebaar is ’n glimlag. Dan ’n sin in ’n taal wat jy nie verstaan nie, maar jy weet die eintlike boodskap lê iewers daaronder.

In haar gebroke Engels het Rosa my altyd dieselfde ding gevra: waarom het jy nie vriende nie? Waarom kan jy nie verhoudings aan die lewe hou nie? Wat keer jou? Wat hou jou terug?

Ek het nooit geantwoord nie. Nie omdat ek nie wou nie, maar omdat ek nog nie die regte antwoord gehad het nie – of miskien wou ek haar nie die eksamen gee wat sy verwag het nie.

Een aand het ek haar by die hotel se ingang gekry, waar sy gewag het vir iemand om haar ’n saamrygeleentheid te gee. Sy het my gevra waarheen ek gaan. Die antwoord het maklik gekom:

“Enige plek ter wêreld, solank ek in jou arms is.”

Sy het uitgebars van die lag. Ons het uiteindelik oor kliënte, syfers en strategieë gepraat. Dit is toe dat sy erken het dat die Area Manager die hele maandelikse

begroting aan haar bestee het, en dat ons resultate net die produk van ons eie vermoë was.

Wat ’n bliksem, het ek gedink. Toe het ek geglimlag.

Want daardie aand het ek reeds een ding verstaan: ek het die Area Manager se begroting gevat – en hy het dit nog nie geweet nie.

Banzai.

Nando